

Đường con đi

Nguyễn Duy

Ngài sai tôi đi vào đời niềm tin
Kìa xưa con khi vào đời hồn hăng
Về muôn phương đi mọi miền liêu hi
Rồi hôm xưa có một ngày ngồi nghe
Lòng băng khuôn sẽ nhủ lòng đường gai
Rồi tin yêu sáng nhịp đường từ cao

vui gieo lòng người Ngài sai tôi đi mọi nơi Dù tim
say quá đẹp ngời nờ mênh mông hoa rục tươi Dù gian
sinh thân dịu hiền mà môi con mãi cười duyên dù bao
mưa bay ngập đầy hồn tê mê rã rời vai hồn con
chông gió mịt mừng ngày thăm u trong trời giông đường phong
xanh đến nhẹ nhàng hồn cô đơn nay lửa hong và con

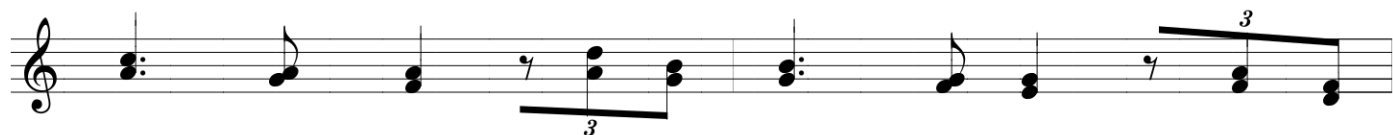
tôi còn băng giá rồi mai đây sẽ nhạt nhòa Tình thương
nan mồ hôi thấm tình thương yêu chứa ngập lòng vẫn đi
đêm nằm không ngủ lòng hăng say vẫn tràn bờ Dù gian
như loài chim bé sợ rã cánh giữa bầu trời này thân
ba nổi bão táp lòng héo hắt thấy ngại ngừng hồn cô
đi vào nổi tiếp làn gió mát suốt đường trường đường xưa

yêu mãi đậm đà Đường con đi Chúa ơi! Dù xa
gieo Tin mừng nồng
nan con chẳng từ
con đã mệt nhài
đơn thêm lạnh lũng
nay thêm đẹp hồng

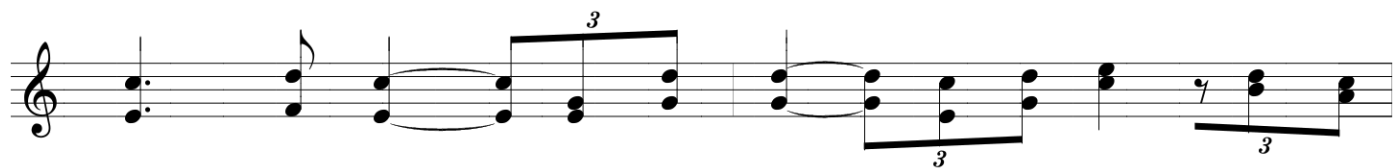
xăm vẫn vui Vi tương lai đồng lúa mới Bước gieo

trong ngậm ngùi sẽ tươi vui gặt về lúa thơm

tho gánh đây vai đường thương yêu Chúa ơi là đi

trong nắng tươi rồi mai đây rừng thêm lá núi thêm

hoa ngạt ngào trái tim yêu dạt dào tiếng reo ca khúc nhiệm màu.